

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljeni pisma.

Nežalostna pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Dopisi

dopisov se ne vračajo

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2.50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverestopne petit vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

* stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

GORICA

Št. 74.

V Gorici, v soboto dne 17. septembra 1910.

Leto XII.

Novi načrt občinskega volilnega reda.

Gospod urednik! Ko sva bila zadnjič skupaj, sem Vas opozoril na novi načrt občinskega vol. reda ter opomnil, da mislim objaviti v Vašem listu one točke tega volilnega reda, ki ne soglašajo z prejšnjim z dne 7. aprila 1864, ki se je deloma spremenil z zakonom z dne 30. marca 1908, ter pozvati občinstvo, ki se zanima za javne posle, naj pove sedaj, ko je še čas za to, svoje mnenje o načrtu novega zakona. Jaz sem uverjen, da je to prava pot, ki pelje do cilja, da sprejme zbornica načrt zakona, ki bo vstrel večini prebivalstva. Te načrte sestavlja navadno jedna oseba, ki se posvetuje morebiti še z drugimi gospodi, katerim se zdi zadeva važna in se zanimajo za njo, a to se mi ne zdi zadostno. Vsi ti gospodje ne poznajo navadno vseh potreb, želja in odnosa v vseh krajih naše domovine, zato se pa prav lahko pripeti, da nastane tak načrt zakon, ki ne odgovarja povsem svojemu namenu. To je potem žalostnejše, ker se taki zakoni ne dajo čez noč preustrojiti po potrebi.

Iz zadnjega lista „Gorice“ razvidim pa, da ste me prehiteli, da ste objavili po 4. št. „Samouprave“ ves novi načrt tega zakona ter prinesli celo različne opazke k premembi obč. volilnega reda od nekega dopisnika.

Tako je prav. Tako bi se moralo postopati z vsakim načrtom kateregakoli zakona. Širša javnost naj ga pregleda, kritikuje, naj stavi svoje nasvete in protipredloge, predno postane predlog — zakon. Na ta način bi se iztrebilo iz takih načrtov, ki postanejo zakoni, marsikateri nedostatek, marsikatera pomanjkljivost, ki kvari vrednost istega.

Vaš dopisnik iz idrijske doline je objavil v 73. št. „Gorice“ različne pomanjkljivosti novega načrta, ki se morajo in se bodo odstranile ali vže v odboru ali v zbornici. Nekateri nasveti so pač bolj lokalnega pomena, a radi tega nič manj važni, n. pr. oni o razglasu gledé razpoložitve imenikov. V

gorah je pač potrebno, da se tak razglas izvrši pred cerkvijo po nedeljski maši, dočim je to v mestu neizvedljivo in v nekaterih krajih brezuspešno. Zato pa naj še zakon tako uredi, da se vstreže enim in drugim potrebam.

Seveda kritik ne sme biti takoj užaljen, ako se drugi ljudje ne ujemajo povsem z njegovimi nasveti. Tako se jaz n. pr. ne morem pridružiti njegovemu nasvetu, naj se dodá § 3. drugi točki le še: „in osebe, ki bi proti namenu § 40 zavlačevale volitve starešinstva“, ker bi to ostalo le na papirju in bi ne imelo nikakega praktičnega vspeha — vsaj za nekatere župane — iz razlogov, katerih se rahlo dotika tudi Vaš dopisnik. Najboljši dokaz za resničnost moje trditve je § 10., 3. točka dosedanjega volilnega reda, ki pravi: „Za starešine in zastopnike ne morejo biti voljeni tisti, kateri so v zamudi s kakim računom, kiga imajo dati čez to, kako so premoženje občine same ali pa kakega občinskega zavoda upravljali“.

To določilo, ki je sprejeto tudi v novi načrt (§ 3., 2. točka), je ostalo do sedaj mrtva črka. Koliko je županov, ki niso položili občinskih računov za več let bodisi po svoji krivdi bodisi po krivdi drugih in vendar so bili zopet izvoljeni kot starešine in tudi celo kot župani!

Res je, da bi bilo to določilo — dobesedno izvedeno — lahko sredstvo, s katerim bi se odstranili župani, ki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, od županskega sedeža; a isto tako je res, da bi se tudi župani poštenjaki s pomočjo teh določil odstranili od občinske uprave. Kaj, ako noče županu nasprotna večina starešin odobriti občinskih računov iz ničevih razlogov, iz nagajivosti? Kako naj jih prisili župan v to? In bi ne bila grda krivica, ako bi moral tak župan zapustiti občinsko upravo le radi tega, ker ni mogel — ne po svoji krivdi — pravočasno položiti občinskih računov?

In kakor ni prišel — kolikor nam znano — nikdar ta paragraf v rabo,

bodisi proti županom, ki niso spolnivali svojih dolžnosti, bodisi proti drugim, tako ostane mrtva črka tudi od dopisnika predlagano določilo gledé oseb, ki bi proti namenu §. 40. novega volilnega reda zavlačevale volitve starešinstva, posebno pri županih Benjaminčkah, dokler se to določilo ne poostri.

Ako bi se hotelo vspešno zaprečiti tozadevne zlorabe gledé 4., 5. celo 6 letnega županovanja, bi bilo sprejeti po mojem mnenju določilo v novi načrt tega zakona, s katerim bi se naložila deželnemu odboru dolžnost, da mora imeti vse občinske volitve v razvidnosti, da mora pravočasno opozoriti župana, naj razpiše nove volitve, in ako se to ne zgodi, naj zahteva od c. kr. glavarstva, da nemudoma odstavi župana in poveri izvršitev nove volitve upravitelju, ki je imenovati dogovorno z deželnim odborom.

Seveda tudi tú bi se lahko godile krivice, kajti pripeti se lahko, da se nove volitve nemudoma ne dajo izvršiti iz razlogov, ki so neodvisni od župana.

Op. ur. Članke, ki se bavijo s tem predmetom, priobčujemo drage volje, neoziraje se na to, ali se mi z dotičnimi nasveti ali pa tudi odsveti strinjamo ali ne. Svoje stališče o nameravanem novem volilnem redu označimo svoječasno.

Liberalno učiteljstvo se pere.

(Dopis.)

Ponovno vzklika „Sočin“ člankar: Kaj je zakrivil g. Bajt? in si odgovarja: Saj je ravnal po postavi! Naš odgovor pa se glasi: Zakrivil je veliko predznost in netaktnost, ker se ni ravnal po postavi in predpisih. Njegova dolžnost je bila nadzorovati pri sv. maši otroke, on je pa nadzoroval mašnika, in tega ne dovoljuje nobenemu učitelju noben šolski zakon, ker ne more in ne sme, ker je v cerkvi kompetentna druga oblast in ne šolska.

Učitelj ima v cerkvi pri šolski maši le paziti, da se otroci dostojno vedejo, da drug drugega pri molitvi ne motijo, in sicer zato, ker ne more katehet sam otrok nadzorovati, ker mašuje, ali tudi če ne, je otrok na večrazrednih ljudskih šolah preveč. Kaj imajo otroci v cerkvi delati, to je reč mašnika. Zato je tudi mašnik za vse odgovoren, kar se v cerkvi godi po njegovih naredbah. V to izključno katehetovo in ne učiteljevo področje se je g. Bajt umešal in hotel komandirati. Zdaj ve torej „Sočin“ člankar, kaj je g. Bajt zakrivil.

Ali ta prestopki ni le nepreviden, predzren in netakten za g. Bajta in žaljiv za g. kateheta, ampak tudi škodljiv ugledu vere in je nekako indirektno oviranje in motenje službe božje. Kam pa pridemo, če se pusti kaj takega veljati? Potem smo kmalu v žalostnem položaju katoličanov na Francoskem, ali še na slabšem; kajti francoski nasprotniki vere imajo vsaj protiversko postavbo za seboj, naši bi pa imeli le samovolji na stečaj odprta vrata. G. Bajt je za zdaj „zadovoljen“, da se odpravi za otroke poljubovanje relikvij, ker je „zasledil“ na njih tuberkulozne bacile; jutri bo že morda zahteval, da naj se odpravi spoved za otroke, kajti v „Soči“ se že namiguje, da ni bila še nikdar nobena spovednica „umita z lugom, sodo in milom“; pojutrnjem bo že treba pometati iz cerkve vse svete podobe in križe, da bi jih otroci ne poljubljali itd. Ali g. Bajt ima liberalne kolege, ki so še bojevitejši petelini nego on. In ti bi hoteli iti še dalje in nekega lepega dne bi morda nastopili z zahtevo, naj se otroci ne puščajo k sv. obhajilu; kajti kdo mora garantirati — bi rekli — da ne pridejo hostije pri cerkveniku ali v župnišću v dotiko z bacili itd. Majhen kamenček provzroči lahko veliko lavino, in tako bi prešla fingirana skrb za zdravje otrok na hlinjeno skrb za zdravje vernikov; verske vaje, cerkveni obredi in služba božja bi se vedno bolj zožala, in nekega dne bi stopili propagatorji „svobodne misli“ pred duhovnika z zahtevo: Pojdi, nimaš tukaj nič več opraviti, mi izpremenimo cerkev v plesišče.

Moja pot na Sv. Višarje.

(Piše —č.)

(Dalje.)

Kakor sem uže zadnjič omenil, je šlo s Sv. Višarj doli lažje kakor gori. A noge so me neznansko bolele. Sedaj torej, ko smo spet pod Sv. Višarjami, naj se mi dovoli mala opazka glede poti na Sv. Višarje.

Govoril sem uže z mnogimi, ki so bili na Sv. Višarjah, a vsakdo se je pri- toževal o neznansko slabi stezi, ki vodi tja gori. Jaz seveda tudi nisem hvalil te poti in sem tudi marsikako rekel. Od neke strani sem slišal, da bi se uže dala popraviti pot na Sv. Višarje, a da nekateri, skoraj bi rekel odločujoči krogi tega ne marajo storiti, češ, da bi potem ta božja pot ne bila več tako šteta in da bi služil višarski hrib mnogim za zabavo. Sedaj pa da prihajajo tja gori res pobožni ljudje z gorečimi prošnjami v srcu in pridejo v resnici z namenom, da počastijo višarsko Mater Milosti. Zato pa da iz srca radi plezajo po tej stezi na hrib.

Ta izgovor — vsaj meni — se ne zdi popolnoma umesten. Sicer nekaj bo uže resnice na tem, in res bo tudi to, da prihajajo sedaj na Sv. Višarje ljudje pobožni, zbranega duha in z namenom, da se za časek ločijo od vsakdanjosti in da se posvetijo razmišljevanju življenja onstran groba. A povedano bo di, da na Sv. Višarje ne morejo priti ravno tisti — in to vsled slabe poti, — ki najbolj hrepenijo, da bi obiskali vsaj enkrat hrib čudeža. In to so šibki ljudje, slabotni, nadalje starejši, hromi ali pa drugače pohabljeni. Mari ti-le niso vredni, da bi videli podobo višarske Matere Milosti? Kaj samo zdravi in mladi naj imajo to prednost? Saj ne škoduje n. pr. naši Sv. Gori prav nič sedanja lepa nova pot! Pač pa je še pridobila. Romarji so se vled tega pomnožili, in mnogi se podajajo leto za letom gori, ki sicer bi se ne upali, ako bi bila tako — naravnost rečeno — sramoina steza, kakoršna pelje na višarski hrib.

Stroški za popravo te poti bi ne bili tako ogromni, kakor bi si kdo mislil. Nekdo, ki se nekaj razume na take-le reči, je rekel, da bi se dala ta pot po-

praviti s — tramovi. Vsako toliko časa po en ali dva tramova v zemljo, celo do Sv. Višarj. Tako bi dobila pot obliko velikih stopnic. Drče naj bi se vsaj nekaj očistile velikega kamenja, korenin in drugega grmovja. Lesovja in sicer tudi najdebelejšega ne manjka po višarskem hribu. Tako bi potem človek vsaj varno hodil doli in gori.

Kako pa dobiti denar za to popravilo? Evo moj nasvet! Vsakdo, ki pride sedaj na Sv. Višarje, pride tako zmučen, tako truden, da si želi koj počitka. Slaba pot človeka strašno zmuči. V tem času premišljuje, kako je koratil po hribu. Ali bi ne dal iz srca rad vsak romar, ki pride tja gori 20 ali 10 vinarjev za popravo te poti? Jaz pravim: da! Na tak način bi se marsikaj nabralo. Jaz bi svetoval čč. oo. frančiškanom, ako dobijo oni za stalno v oskrbo višarsko božjo pot, da nastaviijo ob urodu na Sv. Višarje kolibo, v kateri naj bi se od romarjev pobiralo radodarne doneske za popravo poti. Kaj stori vsakemu romarju groš! Nič. In romarjev pripleza vsako leto na tisoče in tisoče na Sv. Višarje. Tukaj bi bil najbrže lep dohodek, in prepričan sem,

da v par letih bi se toliko nabralo, da bi se moglo to višarsko stezo vsaj v toliko popraviti, da bi se je smelo imenovati pošteno stezo. Najbrže da je marsikateri mojega mnenja; in tudi odločujoči krogi, ako dobro premislijo, morajo pripoznati, da je pot na Sv. Višarje potrebna poprave.

Čemu onemogočiti pobožnemu ljudstvu dohod na Sv. Višarje? Nasprotno! Delati bi se moralo na to, da se kolikor mogoče pospešuje češčenje M. B. posebno sedaj v teh zmedenih časih, ko uže vsak frkolin, ki je še moker za ušesi, rad kaže, kako ne mara nič več ne za cerkev, ne za Boga, ne za nič, kar ga opominja k dobremu krščanskemu življenju.

Sicer ne trdim, da je romanje na različne božje poti neobhodno potrebno, a priporočljivo je, kdor zmore. Mu ne škoduje! Ako pa hodi na božje poti le zijala prodajat, je boljše, da doma ostane. Bo vsaj novce prihranil.

Navedel sem moj nasvet, kako bi se dala višarska pot popraviti. Ako ve kdo boljšega, naj se oglasi. Več oči več vidi. —

(Konec pride.)

urad v Mirnu vsled govorice, ki so se širile, češ, da bo shod dne 18. t. m.

Iz Deskelj. — Kaj čudne reči, pravijo ljudje, se gode v gostilni pri cesti — vulgo Hôtel Lenassi. Človek bi skoraj verjeti ne mogel, da je kaj takega mogoče v hiši velikega „klerikalca“ le tedaj, ko birmancem kolače prodaja in po Komnu svoj sir domačega pridelka ponuja.

V njegovi hiši se vrši nekaj časa sem vsak dan „koncert“. Mlad grbasti možicelj — „paže“ z fantovskim imenom — nateguje svojo razglašeno harmoniko, da je veselje in strah. Po noči in po dnevi vabi staro in mlado k plesnemu venčku. Muzika pa je, — čeravno se „paže“ poti in nateguje, da harmonika joče, vrišče in hrešči — taka, kakor pravijo obiskovalci, da mora paže-muzikant fantom plačati 2 dopjona rebule, predno sme začeti škripati in svojo umetnost proizvajati.

Seveda je to za naprednega oštirja, veletrgovca s kolači, v veliko veselje, ker tam, kjer se veliko pleše, se tudi veliko popije in oštirju se z denarjem mošnja polni. Tako skrbi naš oštir za svoj napredek.

Ta „dirndaj“ se vrši zdaj skoro vsak dan; pozno po noči odhajajo mladeniči iz njegove gostilne, seveda ne trezni, in motijo z ne prav prijetnim petjem nočni počitek. Najbolj žalostno pa je to, da se tega ponočnega krokanja udeležujejo še celo osebe, ki bi morale dajati mladini lep vzgled ne le samo po dnevi, ampak tudi po noči.

V spodnjih prostorih se pleše in skače, da se vse trese; v zadnjem času pa so lupili poleg češp tudi glave. V zgornjih prostorih, v „ekstra cimru brez oken“, pa „cvikajo“ in „maušljajo“ z kartami po cele noči.

Obžalovanja vredna je ona mladina, katera še sedaj ne sprevidi, kam da zahaja in kaj tam počenja.

Če bo naš oštir na ta način skrbel za napredek, pravijo hudomušni Deskljani, se bo moral prav kmalu odpeljati z onim avtomobilom, katerega je baje Cila ukupila na Jesenicah s tisočaki, ki jih je „Jazenek“ prinesel iz Amerike. Med to vožnjo bode Cila prav dobro služil njen rjoveči „gramofon“, ko bode trobil ljudem na ušesa, da zdaj se pelje iz Deskelj oštir Kofol, ki je „bil za napredek“.

Otlca. — Tukaj se je pojavila griža, tudi krvava, katera zahteva žrtve. Ne prizanaša ne otrokom, ne odraslim, loti se tudi starih ljudi. Ljudje so v strahu, da jim ne pobere otrok.

Iz Vel. Dola. — Na tukajšnjem čipkarskem tečaju je pričel po enomesečnih počitnicah zopet pouk začetkom septembra.

Sedaj, ko je minulo delo na polju in so se noči podaljšale, nudi se dekletom lepa prilika s to obrtjo si nekaj prislužiti. Ne samo domača, marveč tudi dekleta iz bližnjih občin obiskujejo lahko ta tečaj brezplačno. Sprejemajo se uže od sedmega leta nadalje, a iz okolice jim ne kaže prihajati, predno so dovršile šolo, vsaj vsakdanjo. Take odrasle se tudi veliko preje nauče, celo lahko v ednem ali v dveh tednih toliko, da začno služiti. Izurijo se potem doma. Potrebne priprave se dobijo v šoli. Mnogo ptujk iz okolice je lani obiskovalo tečaj. Če bodo letos nadaljevale, usposobijo letos se prav dobro, da le kakšenkrat šolo obiščejo.

Politični pregled.

Delegacije

bodo dovolile o Božiču provizorij. Redno zasedanje delegacij bo šele dne 9. januarja 1911.

Češki deželni zbor.

Češki deželni zbor bo sklican na dan 29. septembra.

Istrski deželni zbor.

Istrski slovanski poslanci so izjavili, da se v slučaju, da se skliče deželni zbor, kar

je pa za sedaj izključeno, ne bodo udeležili sej, dokler se ne prizna hrvaškemu jeziku popolna enakopravnost z italijanskim v deželi. Dokler se to ne zgodi, se najbrže tudi deželni zbor sklicati ne bode.

Ogrska politika se mašduje.

Stara znana stvar je, da se na Ogrskem dela na popolno samostojnost te državne polovice v vsakem oziru. Posebno pa bi morala Ogrska v gospodarskem oziru biti od Avstrije popolnoma neodvisna, ako se ji hoče posrečiti ta želja. Zato je sedaj, ko rabi denarja (260 mil.), hotela tega vzeti na posodo na Francoskem. Že delj časa se je Ogrska prilizovala Franciji in skoro gotovo se je mislilo, da se ji posreči tam doseči posojilo. Ali vsa uljudnost Francije ne pozna v kupčiji ožjih usiljivih prijateljev. Francoski Rotšildi so imeli koj pripravljen odgovor, da trpi francoski denarni trg še zaradi ameriške denarne krize, da je nadalje slaba letina v vseh poljedelskih pridelkih in da rabi konečno Francija denar za nakup žita iz vnanjih krajev. Tudi slabe skušnje z avstro-ogrsko južno železnico so navedli kot vzrok, ki jim ne dopušča se spuščati v nadaljne finančne transakcije. Glavnega vzroka pa Francija ni hotela povedati, namreč da se boji, da se Ogrska loči od Avstrije, kar bi dalo manj garancije za dovoljeni kredit. Ogrska se sedaj nahaja v vidni zadregi in ne bode ji preostajalo drugega, nego da se obrne na avstrijskega Rotšilda, ki bode z odprtimi rokama vsprejel to ponudbo.

Ni pa izključeno, da so izgovori francoskih Rotšildov le pretveza, pod katero si hočejo zavarovati garancijo za svoj denar, katerega bi potem pod imenom avstrijskih Rotšildov posodili Ogrski. Avstrijski Rotšild bi v tem slučaju tudi napravil dobro kupčijo s tem, da se tudi on udeleži te transakcije z velikim deležem in bi mu izven tega še za mešetarijo odpadel lep kupček kronic.

Namera Ogrske, s tem posojilom zopet za nekoliko zrahljati vez z Avstrijo, je torej spodletela in oficijelno zaslugo za to ima Francija. Ker pa ni mogoče bolj natančno poznati dogovore diplomatskih državnikov, si sami lahko mislimo, da je cela stvar uprizorjena od avstrijskih diplomatskih krogov, ki hočejo na vsak način, da bodi Ogrska z Avstrijo trdno zvezana.

Trgovinska pogodba

med Srbijo in Avstro-Ogrsko je bila v torek podpisana na Dunaju.

Vojaška zveza Turčije z Avstrijo in Nemčijo.

Turško časopisje potrjuje poročila, da se pogaja Turčija o vojaški zvezi Turčije z Avstro-Ogrsko in Nemčijo. Pogajanja vodi nemški carigrajski poslanik.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravništvu: 5 K 56 v pritresel z elektriko g. slikar Seljak na veselici „Kat. slov. izobr. društva“ v Oseku dne 11. t. m.

Domače in razne vesti.

Slovenske paralelke na c. kr. gimnaziji v Gorici. — Na razna vprašanja, ki nam še vedno dohajajo v tem oziru, moremo odgovoriti, kar sledi. Paralelke se s tekočim letom prav gotovo otvorijo. Dan za vpisovanje in vsprejemni izpit se v kratkem pravčasno javno naznani. — Že do zdaj so mnogi roditelji naznanili gimnazijskemu ravnateljstvu, da želijo svoje otroke vpisati v slovensko paralelko, ter so to svojo izjavo potrdili z lastnoročnim podpisom. — Ko bo naznanjen uradno dan za vpisovanje, oglasijo se še drugi. — Za slučaj, dabi bilo za letos število učencev, ki se sprejmejo v slovensko paralelko omejeno na 50, kakor se go-

vori, pridejo v poštev najprej tisti prosilci, ki niso zmožni nemškega jezika. — V tem slučaju bi morali oni učenci, ki so se oglasili za nemški gimnazij in so prestali tam izpit, ostati za letos na nemškem gimnaziju. — Ali to se pripoveduje danes še le kot govorica, ker pismene tozadevne rešitve ni še.

K tomboli „Slovenskega sirotlišča“, ki bo v nedeljo dne 18. t. m. ob 5. pop. na dvorišču „Central“ v Gorici, vabimo vse p. n. meščane pa tudi okoličane. Pred začetkom srečkanja bosta pela združena pevška zbor „Slov. katol. delavskega društva“ in društva „Skalnica“ pod vodstvom preč. g. župnika Kokošarja. Slovenci! Pokažimo, da znamo ceniti važnost svojih zavodov! Udeležimo se v obilnem številu!

Odbor.

Kolesarska dirka je dovoljena. Vršila se bo v nedeljo dne 25. septembra t. l. Vlada je torej vendar spoznala, da se je gosp. Gasser prenačil.

Smrtna kosa. V četrtek je umrl v Perteolu odvetnik dr. Verzeznassi, nekdanji drž. poslanec in deželni odbornik.

Narodnost „Soče“. Vsi slovenski listi brez razlike strank priporočujejo te dni slovenskim starišem, naj vpišejo svoje otroke v slovenske šole. Le en slovenski list dela v tem izjemo, in ta je goriška „Soča“. Za vse mogoče reči proti nam ima odprte predale, le za priporočilo slovenskim starišem v Gorici, naj vpišejo svoje otroke v slovenske šole, ni imela prostora. L. p. tak list! Zakaj tako? Ker nima nje lastnik glavne besede pri slovenskih ljudskih šolah! Vse naj hudič vzame, ako ni tako, kakor mi hočemo!, si mislijo gospodje okoli „Soče“. Mari se naša deca ne odgojuje v naših šolskih zavodih v narodnem duhu? Mari ne sprejemajo zavodi „Šolskega Doma“ otrok takozvanih „klerikalcev“ in „liberalcev“? No, kljub „Sočinemu“ sovražstvu do slovenskih šol v Gorici se te dni gnetejo v „Šolskem“, „Malem“ in „Gregorčičevem Domu“ stariši „klerikalni“ in „liberalni“ ter za roko vodeč svoje malčke vpisujejo v iste zavode. Ali jezi to „Sočo“?! Razpočila bi se! Raje bi videla, da bi slovenski stariši vpisavali svoje otroke v „Legino“ šolo, kot pa v naš „Šolski Dom“. To so vam narodnjaki!

Lahi in laške paralelke. Zdi se, da so Lahi pekunjeri na konjičku. Dobili so sedaj laške paralelke, ki jih ne bodo stale niti vinarja. Čeravno so oni nameravali ustanoviti zasebno realno gimnazijo na lastne stroške, o kateri bi bili prej ali slej zahtevali, naj se podržavi, niso sedaj zadovoljni, da so precej in brez stroškov dobili državne laške paralelke. Sama neodrešenost!

Jutri bodo imeli javni shod v mestni dvorani, pri katerem se bode „konečno rešilo“ učiteljiščno in gimnazijsko vprašanje.

Kronberška voda. Goriški municipij je dal včeraj zapreti vodne cevi v privatnih hišah, ki imajo kronberško vodo, ker dajajo sedaj kronberški vrelci manjšo količino vode.

Krvava griža pri vojaki. — Med na Krasu na vajah bivšim vojaštvom se je pojavila krvava griža v mnogih slučajih. Od 47. pešpolka je 120 mož in 3 častniki bolanih. 4 možje so na griži že umrli. En bataljon in sicer najhujše prizadet se je vsled tega v torek popoldne (predno so vaje končale) vrnil v Gorico. Grižo so vojaki dobili v Kostanjevici, kjer je bila med prebivalstvom razširjena.

V Gorici je postalo spet živahno. Vojaštvo je prišlo z vaj, dopustniki veselo korakajo po mestu v civilni obleki. Dijaštvo se je vrnilo spet v mesto. Te dni se vrši vpisovanje. Letoviščarji so se povrnilo na svoje domove. Začelo se je torej spet navadno mestno življenje.

Vojaška vest. — V sredo se je povrnilo vse tuk. vojaštvo z velikih vaj.

Odprti lekarni. Od 18. do 25. t. m. bodeta imeli ponočno službo lekarni: Cristofolletti-Kürner.

Potrjen zakon. Zakonski načrt, s katerim se spremeni § 41. lovskega zakona z dne 15. februarja 1896, je zadobil Najvišje potrjenje.

Vesello priredi jutri popoldne ob 4. „Kat. slov. izobraževalno društvo“ v Solkanu v dvorani g. Nibranta. Na vspehu je petje, šaljivi prizor in dr. Krekova igra „Turški križ“.

„Hranilnica in posojilnica v Cerknem“ reg. zadruga z neomejeno zavezo, naznanja, da se bode v naprej poleg že obstoječih uradnih dnevov uradovalo tudi ob nedeljah od 8. do pol 10. ure dopoldan, izvemši večje praznike. O d b o r.

Novi tržaški škof. — „Eco“ piše, da bo v kratkem imenovan novi tržaški škof in sicer mons. Fr. Castelliz, ravnatelj centralnega semenišča v Gorici. —

Prepovedan shod v Šturjah. — Vlada je prepovedala javen shod, katerega so sklicali liberalci v Šturjah pri Ajdovščini na jutrajšnjo nedeljo.

Ostri strel pri vajah na Krasu. Na Krasu so bile končane vaje dne 13. t. m. Kakor se poroča, je padlo ob tej priliki nekaj ostrih strelcov, ki so jih izstrelili vojaki 97. pešpolka. Nevarno ranjena sta bila dva vojaka bosenskega polka. Vajo so takoj prekinili. Pri nekem vojaku so dobili še tri nabite patrone. Vojaka so zaprli in uvedli strogo preiskavo.

Pasivni odpor na južni železnici. V četrtek ob 1. uri ponoči so pričeli uradniki, poduradniki in delavci na južni železnici s pasivnim odporom, ker se njihovim zahtevam ni ugodilo. Za vspeh tega odpora je odvisno zadržanje socialnih demokratov, katerih je jako mnogo pri južni železnici in ki niso člani društev železničarjev. Na Dunaju, v Gradcu in v Dunajskem Novem Mestu so se že pojavile posledice pasivnega odpora. Osebni vlaki so imeli neznatne zamude, tovorni vlaki pa se zakasnujejo po 2—3 ure.

Sicer je izvrševalni odbor upravnega sveta južne železnice odobril predloge vrhovnega ravnateljstva, ki dovoljujejo železničarjem znatne izboljške, ali različna društva južnih železničarjev obstojajo na tem, da se vse njihove zahteve izpolnijo. Izvrševalni odbor je obljubil, da bode stvar rešil najkasneje do 1. novembra.

Meso iz Argentine. Ministerski svet se je zedinil v tem, da prične koj pogajanja z ogrsko vlado glede provizoričnega uvoza argentinskega mesa. Gre se sedaj za uvoz 10.000 tonelat mesa, ki se bo uvozilo za poskušnjo. Pri razprodaji mesa bode označeno, da je to meso iz Argentine in je pri tem postopati s potrebno zdravstveno in veterinarsko previdnostjo.

Včeraj se je podala iz Gorice komisija v Trst, ki je pokušala in preiskala meso, došlo iz Argentine.

Kolera. Na Dunaju ni nihče obolel na kolero, dasi so oddali več oseb v bolnišnico radi driske. Na Ogrskem so na kolero zopet obbolele štiri osebe. Ker so na Dunaju glede na nevarnost kolere zelo ostro nastopili, so na borzi padli ogrski papirji. V Rumuniji je umrl na kolero Italijan Bria, ki si je kakor so-dijo, nalezol kolero na nekem laškem parniku, ki se je pripeljal iz Benetk čez Jakin v Galac. V Schönbergu pri Berlinu sta na sumljivih kolerinih znakih obolela neki inženir in neka gospodinja. V Danzigu so tudi konstatirali kolero. Iz Almerije ra Španskem se poroča, da je obolelo za kolero na parniku „Antoine“ 14 oseb. Parnik je prijadral iz Aleksandrije.

Kongres avstrijskih kmetijskih združenj je pričel v sredo na Dunaju. Zastopane so bile razne kmetijske zveze iz Avstrije in drugih dežel. Slovencev je bilo na kongresu okoli 25.

Pa poreče kedo: Kaj je treba o tem toliko pisati? Učitelj in katehet si nista bila dobra in zato je iskal prvi prilike, da se je znesel na drugim. — Verjetno, če bi ne bila zadeva splošnega pomena. Faktum, da nasprotuje liberalno učiteljstvo duhovščini, kjer more in kolikor more, govori preglasno, da bi bil solkanski slučaj le lokalne pomembe. Treba je le slišati govore in pogovore liberalnih učiteljev pri njih politični agitaciji. Tema jim je le eden: Vera ni nič, to je le farška bisaga. Farji gonijo neuko ljudstvo v cerkve in na božje poti zato, da jim polni žepe. Ljudstvo je neumo ne le, da jih redi in pase, ampak da si krati nedeljski počitek in si škoduje na zdravju.*) V okvir tega nauka pa spada prav lepo solkanski slučaj. In takih slučajev bo vse polno, ali ne prihajajo v javnost. Enega hočemo pa vendar izročiti javnosti že zaradi zabave.

Pot me je peljala skozi neko vas goriške okolice — tako je pripovedoval nekdo v naši družbi — stopim v jedino krčmo in najdem pri večji mizi same mlade fante in može, ki so se živo in glasno razgovarjali. Posebno glasen je bil eden med njimi, kateremu se je poznalo, da ni kmet. Po kratkem premolku se ta oglasi, rekoč: „Čujte, čujte, kaj sem danes doživel! Vi veste, da sem se pripeljal danes na kolesu iz Kanala. Bila je huda vročina. Po soški dolini je še šlo, ali od Solkana do Gorice je bilo grozno. Na cesti leži prahu na ped visoko, ali menda še več ga je bilo v zraku; kajti komaj je bilo solnce opaziti, in pred se sem videl komaj toliko kot v največji megli. Vsak hip sem pa srečaval cele trume kmečkih romarjev, ki so šli na Sv. Goro, a kaj romarjev: kmečkih tepcev, ki se dajo od farjev poganjati na tako imenovane božje poti, da zapravljajo denar, se brez potrebe trudijo, kvirajo zdravje, namestu da bi raje doma počivali.“ Nato se oglasi mož, že prileten in bolj mestno oblečen, sedeč pri moji mizi: „Gospod učitelj! (Aha! bil je torej predgovornik najbrže učitelj iste vasi.) Vi ste mož krivice! Vi vidite le naše dobro ljudstvo na božji poti, ko, skrbeče za svojo dušo, dela prostovoljno in radovoljno enkrat na leto ta majhen trud z majhnim stroškom, ker nosi skoraj vso hrano s seboj; ne vidite pa mestne gospode, ki prireja v pustnem in postnem času plese, se ne le mnogo bolj trudi in škoduje zdravju, ampak potrosi tudi neznanskega denara za dragocene obleke, kar si mora pozneje mesece in mesece pri ustih pritrpati. Vi ne vidite gospode, ki pleza na visoke gore z največjim naporom, izpostavlja svoje življenje v smrtno nevarnost za — ničevno pohvalo: Vi ne vidite naših kmečkih fantov in deklet, ki cele popoldneve in noči preplešejo, se neznansko trudijo, denar in zdravje zapravljajo; Vi vsega tega ne vidite. Vi, gospod učitelj, ste mož krivice in — pohujšanja.“ To moj sosed izrekši, vstane in odide, povzročivši pri preje toli glasni mizi grobno tišino. Ob tej sem tudi jaz zapustil krčmo. (Pride še.)

Zagradite nam hudournike!

(Dopis iz Loga 12. IX. 1910.)

Vračam se sred poletja ter poročam o dogodku, o katerem so nam ostali samo še britki spomini in zle posledice. Dne 26. junija t. l. se je razpasla nad lovško-koritniško dolino strašna nevihta. Zdelo se je, da so se oblaki utrgali z neba; silovit vihar jih je srdito zaganjal proti naši mirni dolini. Na mah so se odprla vsa žrela v naših hribih in prihrumeli so iz njih s pogubonosno silo hudourniki; privlekli

so seboj ogromne množine kamenja in grušča in zasuli ž njim poti in obdelano zemljo. Koritnica in njeni pritoki so valili skale seboj, podirali brvi, trgali pobrežna zemljišča in grozili s pogubo povsodi, kamor so prilomastili. Občinska pot, držеча v Koritnico, je na raznih mestih razrušena, založena z nagromadenim kamenjem in peskom. Na nekem mestu je udrla s predelske ceste voda liki siloviti hudournik na spodaj ležeče travnike, jih raztrgala in zasula in navalila na koritniško pot ogromno množino kamenja in gramoza. Potok, ki pritaka od kamnoloma stran predelske ceste v Koritnico, je z grozovito silo podrli visoko, zelo močno podzidje, nad katerim imamo Ložani skladišča za drva in les, a v dolini je polomil in odnesel brv in odtrgal obsežen kos pobrežnega travnika. Pod Srednjim Logom je Koritnica odplavila dve brvi, ki sta za vsakdanje občevanje od ene strani potoka na drugo neobhodno potrebni. Nižje doli je odvalila velikansko skalo, na kateri je slonela brv na poti, vodeči na občinsko planino Moznico in s tem podrila občilo, katero bo treba takoj nadomestiti.

Izpod „Učeve gore“ nad rovom, ki vodi v rabeljske rudnike, je prodrli iz Okotja z nepopisno silo hudournik, ki je s kamenjem in gruščem do vrha zasul strugo, zalopnil votlino pod mostom na državni cesti, da je silovito dereča voda prekipela čez bregove in po cesti drla proti Spodnjemu Logu in skozi vas, kjer je grozivi s poplavo hjšam in gospodarskim poslopjem, zbegala prestrašeno prebivalstvo. Še malo časa če bi bil ustrajal strašen nalive, pa bi se bila zgodila lahko grozna nesreča ki bi bila tem osodepolnejša vsem. hjšam Spodnjega Loga, ker je bil tudi hudournik Ogrecja že napolnil svojo strugo in je udiral čez bregove, silil proti hjšam ter grozil s svojo strahovito silo.

Ustrahovano ljudstvo je delalo na vse pretege noč in dan, da bi ukrotilo dereči element in ga zaježilo v svoje meje in kolikor se je dalo, je pač zahanilo marsikatero škodo in obvarovalo svojo obdelano zemljo, da je ni odnesel s pridelki vred ali s kamenjem zasul siloviti poplav. Zlasti se je zahvaliti napornemu trudu domačega prebivalstva, da se je vas Spodnji Log obvarovala strašne nevarnosti.

Kdor si danes ogleduje prizorišče tega elementarnega dogodka, ne more skoro razumeti, od kod vsa ta sila, vsa ta grozna nevarnost: Iz rova pod Učovo goro teče krotek potočič in se šumljaje izliva v Koritnico, sicer ni na tej strani nobene druge vode; pod Spodnjim Logom je videti suho strugo Ogrecja, do vrha zasuto z naplavljenim gruščem. Vse mirno, vse tiho, vse se takorekoč vjema z idiličnim značajem naše planske doline. Toda, kadar se v dobah silnih, več dni trajajočih nalivev odpro gorska žrela, kadar prodirajo iz njih z neukrotljivo silo bobneči in peneči se hudourniki, kakor se je to godilo dne 26. junija t. l., takrat pretresa groza zrečega človeka in spoznati mora, da smo Ložani prav za prav veliki reveži, ker smo o vsaki povodnji izpostavljeni nemilosti elementarnih sil, ki nam podirajo naše ceste in poti, odnašajo mostove in brvi, tržejo bregove, rušijo našo domačo zemljo, ki nas itak prav skopo redi ter groze našim hjšam in našemu življenju.

Je-li pomoči, varstva najti proti vsem tem nevarnostim in nezgodam? Gotovo da! Toda mi sami si ne moremo pomagati, vsaj toliko ne, da bi se trajno zavarovali proti posledicam elementarnih sil, ki visé vedno kakor Damoklejevi meč nad našimi glavami. Pač pa nam država in dežela lahko pomagata in kot zvesti državljani in deželani menimo, da imamo tudi pravico do take pomoči.

Ako se uravnajo struge nekaterim hudournikom in se iz gorskih žrel prodirajočim vodam odkažejo prava pota,

ako se na pravih mestih zavarujejo bregovi in napravijo jezovi, ni dvoma, da se trajno zaprečijo take škode in nezgode, kakršne nas od časa do časa strašijo in tepejo, da nam je gorjé.

Primerne zgradbe so v prvi vrsti potrebne ob potoku, ki se od kamnoloma na Rejdi, stran predelske ceste, izliva v Koritnico; dalje ob hudourniku, ki je o zadnji povodnji razrušil strugo pod mostom na državni cesti med kilom. 142.6 — 142.8 in spodej raztrgal občinsko pot držecho v Koritniško dolino, slednjič v varstvo Spodnjega Loga in dotičnih posestnikov ob hudournikih, ki prodirajo iz Učeve gore, iz Okotja in Ogrecja. Obe strugi teh voda sta sedaj suhi, a do vrha zasuti z naplavljenim materijalom — in Bog obvaruj, da se v sedanjem položaju obnovi tak strašen nalive, kakoršen je bil dne 26. junija! Po Spodnjem Logu bode, kajti voda, ki ne bo imela spasa v strugi, se razlije čez bregove in prodere od zgornje in spodnje strani neizogibno do hjš in gospodarskih poslopij in nihče ne more v naprej preceniti osodepolnih posledic takega dogodka.

Zato je vložilo županstvo prošnjo na pristojna oblastva, naj brez dolgega premišljevanja nujnim potom ukrenejo, česar treba, da se po organih, ki so zakonito postavljeni za zgradbo hudournikov, izvedejo potrebne poizvedbe na licu mesta, napravijo primerni projekti in da se po tem po meri nujnosti izvrše zaporedoma tista zgradbena dela, po katerih se odvrnejo ali trajno zaprečijo označene nevarnosti.

Pomoč je nujno potrebna in „bis dat, qui cito dat.“

Dopisi.

Iz Dornberga. — Volilni boj 12. in 13. t. m. za občinsko upravo je bil silno vroč. Liberalci so prignali na volišče domače in vnanje vse — vse kar leze in gre. Prvi dan je trajal boj v III. razredu od 7. ure zjutraj z kratkim presledkom opoldne do 11. in pol po noči. Toraj 17 ur; še-le ob 11. in pol je padel zadnji liberelec. Drugi dan od 8.—11. zjutraj je volil II. razred, popoldne od 2.—4. pa I. razred.

Rezultat je naslednji: V III. razredu je volilo 361 volilcev. Naši kandidati so dobili po 236 glasov, nasprotni po 125. Naša večina 111 glasov. V II. razredu je volilo 95 volilcev. Naših je 58, nasprotnih 37 glasov, v I. razredu je nasprotnik popolnoma obnemogel. Naših glasov je 19 — nasprotnik je dobil 1 glas. Od osem častnih občanov, ki jih ima občina, so se volitve vdeležili štirje. Čast jim, da so glasovali za S. L. S. Bahal se je po Prvačini znani dornberški liberelec, da imajo toliko glasov, da jih lahko oddajo klerikalcem 200, pa jih imajo za zmago še vedno zadosti. A volitev je bahača razkrinkala. V 3. razredu je dobil mogočnej 125, drugi dan, ko so ga potiskali liberalci iz razreda v razred, je dobil 37 glasov, popoldne v prvem en glas in ako bi bil še četrti razred, bi bil dobil 0. Napuh in padec sta si podala roke. Nauk naj mu bo: Liberalno učiteljstvo te privede od padca do padca, od sramote do sramote, ako se od njega ne ločiš. Vem, g. urednik, da Vam bodo drugi dopisniki, ki nam jih v Dornbergu ne manjka, bolj natanko o teh zanimivih volitvah poročali, kako so hoteli svobodimiselci „Port Artur“, kakor oni sami Dornberg imenujejo, vzeti, a Port Artur stoji nepremagljiv in bode stal dokler ima take generale in bo imel tako odločno ljudstvo. Hvala torej vsem kakor voditeljem tako bojevnikom, domačim in vnanjim. — Bog Vas živi!

Iz Gorice. — Razmere in poslovanje naše okrajne bolniške blagajne v Gorici postaja od dne do dne bolj interesantno, odkar jo vodijo slavni socialni demokratje. Uže takoj pri vstopu so ti slavni rešitelji delavstva pokazali, na kakšen način hočejo priti do veljave. Poslali so vsem trgovcem in obrtnikom vseh strok vabila, in zahtevali so od njih, da morajo vsa njim podrejena osobja vpisati v okr. bolniško blagajno,

ne gledé na to, je li isto stalno nameščeno, ali od dne do dne, ali celo samostojno. Nekemu tukajšnjemu slov. krčmarju došel je opomin, da mora vse svoje služabnike vpisati v bolniško blagajno. Med tem osobjem je bil pa hlapec, ki ni bil od njega odvisen, ampak samostojen, ker je imel hlev v najem na lasten račun. Nahajala se je pomožna kuharica, ki je hodila pomagati le ob tržnih dneh, in še takrat le po par ur, in sestra gospodinje. Razume se torej, da za te osebe ni bil dotični obvezan plačevati bolniške blagajne, ker niso spadale stalno v njegov delokrog. Javil se je torej pri vodstvu blagajne in zadevo pojasnil, na kar je seveda slavno vodstvo molčalo in pripoznalo to njegovo stališče.

Po treh letih, in sicer pred par dnevi, mu je bil predložen račun za celo to dobo v znesku kron 192.62, kojega je moral takoj plačati, sicer bi mu bili zarubili vse, kar je imel. V računu za ta 3 leta je vpisana celo neka deklica po imenu Batič, ki je le nekaj dni z očetovim dovoljenjem pomagala omivati posodo. Ali proti plačilu ni bilo časa ugovarjati, ker dotični je moral pošteti takoj denar v izogib sitnostim. Sicer je vložen priziv.

Vpraša se sedaj: Jeli bilo vodstvo opravičeno zahtevati po 3 letih ta znesek in to še za osebe, za koje ni nosil on nobene odgovornosti? Kaj ne vidi kolovodja socialne demokracije, kako uzorno delujejo njegovi podložniki pri okrajni bolniški blagajni? Poznamo veliko slučajev, da, kričečih slučajev, kako ravnaajo z ubogim trpinom, ko je treba izplačati podporo, med tem ko mora dotični točno plačevati tedenske prispevke.

Spada li to v program socialne demokracije? Za to pa slov. trgovci in obrtniki vpišite Vaše služabnike v slovenske bolniške blagajne. Saj imamo v Gorici dve!

Števerjan. — „Popotnik“ v „Soči“ z dne 10. t. m. mora biti ali neumen, trapast ali pa zloben; najbrže je vse troje skupaj, ker sicer bi ne mogel videti stvari, katerih ni bilo in jih ni. Upamo pa, da bo „popotniku“ „pot“ v neko hišo, kjer se je mastno odebelil, kmalo za vselej zaprta.

Kolon preganjan od „Popotnika“.

Iz Solkana. — V „Soči“ št. 105 z dne 15. t. m. zaganja se neko dopisunče v našega prezasluznega gosp. kaplana. Očita mu, da se za pridigo ne pripravlja „zato pa mlati vsako nedeljo ene in iste o teh „preklicanih liberalcih“. Da je to debela laž, kakoršne „Soča“ vedoma sprejema v svoje predale, vemo dobro vsi, ki zahajamo h kaplanovi maši. Dopisunče & Co. pa sliši to vdrihanje mogoče zvečer pred kako gostilno v družbi svojih inteligentov, kajti cerkve ne vidi od znotraj nikoli, kaj še, da bi poslušalo kaplanove pridige. Dalje zaganja se v nekega „lemenatarja“, „Izob. društvo“, „Stražo“ in „Orla“, kakor tudi v vse, kar po njegovem ne piska. „Lemenatar“ mu leži sedeva grozno na želodcu, ker ga ne posnema in se ne izobražuje po njegovem receptu, kakor krokanje, ponočevanje in temu enake lastnosti. „Izobraževalno društvo“, „Straža“, „Orla“ so ti, dragi dopisunček, vže od začetka neprebavni, pa vemo zakaj, a pomagati ti ne moremo. Praviš, da so naša društva piškava. Revše le poglej malo v tvoja društva, potem govori o piškobi in o srednjeveških časih. O predsedniku „Slov. Straže“ le molči, ako nisi dobro informiran, kdo da je. Da je ta Italijan, kar že dvakrat pogrevaš po „Soči“, te je informiral tvoj po alkoholu prevzet tovariš, ki je predobro znan po mirjenju cest z nosom.

V tolažbo ti povemo, da mi gremo našo pot naprej, in prepričani smo, da ne zaidemo, a ti pazi.

N e k d o.

Cerkveni shod v Mirnu bo, kakor običajno, na kvaterno nedeljo dne 25. t. m. Tako nam poroča župni

*) Da zapravlja marsikdo denar in zdravje ob nedeljah prav za prav po krčmah in plesiščih, tega liberalni učitelji ne vidijo.

Čevljarska zadruga v Mirnu pri Gorici, registrovana zadruga z omejeno zavezo, bo imela dne 23. t. m. ob 5. uri pop. v društvenih prostorih izvanredni občni zbor z dnevnim redom: Sprememba pravil.

Popust na zemljiškem in hišnem davku, znižanje pridobinske glavne vsote in določitev pridobinskega davka od javnemu dajanju računov zavezanih podjetij za leto 1910. Vsled ukaza c. kr. finančnega ministerstva z dne 3. avgusta 1910, št. 55.858, se je v smislu členov IV. do XI. zakona z dne 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220 za leto 1910: 1. Določil popust na zemljiškem davku na 15 odstotkov in na hišnorazrednem in hišnonajemniškem davku na 12 in pol odstotka; 2. je ostalo znižanje pridobinske glavne vsote kakor prejšnja leta ter se je 3. določilo davčno merilo za v § 100, odstavek 1 in 5 omenjenega zakona navedena javnemu dajanju računov zavezana podjetja na 10 odstotkov.

Za črnovojnike. — Tukajšnji municipij pozivlja črnovojnike, bivajoče v mestu, naj se prijavijo tekom meseca oktobra pri uradu za vojaške zadeve v ulici municipija št. 7. Seboj imajo prinesiti vojaško knjižico.

Planinske kočje S. P. D. v Kamniških planinah se zatvorijo: dne 19. septembra Kamniška kočja na Kamniškem sedlu in Schmidingerjeva kočja na Veliki Planini, dne 26. septembra pa dolinska postajanka, Bistriška kočja,

katero je letos obiskalo nad 2000 turistov in izletnikov.

Svoji k svojim!

Podpisani slovenski brivec v **Gorici Gospodska ulica št. 1** se priporoča sl. slovenskemu občinstvu iz mesta in z dežele za obilen obisk. Postrežba točna in strogo snažna. Brije in striže tudi na mesečno odplačevanje. Na zahtevo brije in striže na domu. V zalogi ima razne toaletne potrebščine po zmerni ceni. Prevzema vsa lasničarska dela ter kupuje ženske lase po 12 K in naprej kilogram.

Frane Novak,
Gospodska ulica, št. 1.

Majhen psiček

pasme foxterrier bel, se je izgubil. Odda naj se proti nagradi v ulici novega mosta 30.

Letnik 1911

naše „Družinske pratike“

je ravnokar izšel in se dobiva skoro po vseh trgovinah, na debelo pa v **Ljubljani**: v „Katoliški bukvarni“, prodajalni „Kat. tisk. društva“, dalje v trgovini Ant. Krišper, Vaso Petričič in Ivan Korenčani v **Trstu**: prodajalna „Katoliškega tisk. društva“. — Cena komadu 24 vin. po pošti 10 vin. več. Zahtevajte jo povsod in ne dajte si vsiljevati drugih pratik.

Zahvala.

O priliki izgube naše preljube matere

Marije Štrekelj, roj. Pavletič

se podpisani prav srčno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izkazano, oz. izraženo sočutstvo. Še posebej se moramo zahvaliti častiti duhovščini, ki je tolažila drago pokojnico v dolgi bolezni ter oni, ki jo je spremljala k večnemu počitku, nadalje gorjanskemu pevskemu zboru za ginjačo petje, ter vsem onim, ki so povečevali s svojo udeležbo bodisi v Gorici ali v Gorjanskem zadnji njen sprevod. Bog jim povrni!

Žalujoči ostali.

FRANC PODBERŠIČ

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica — Tržaška cesta št. 10. — Gorica

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

v zalogi ima razne kameniške plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

NAZNANILO.

Vljudno naznanjam, da sem otvoril **prvo in edino, oblastveno dovoljeno**

pisarno za spisovanje izvensodnih vlog in pisem

posebno v **vseh davčnih in pristojbinskih zadevah**

kakor: napovedi, prošnje, pritožbe in rekurze. Dajem nasvete in informacije, zračunam in preskrbim kolekovanje knjig za trgovce in obrtnike itd. — Reševanje hitro in točno. — Prevzamem tudi zavarovalna, ter razna druga zastopstva in oskrbovanje hiš. — Pisarna se nahaja: **V Gorici, ulica Mattioli št. 13** v pritličju (blizu senskega trga) in posluje: Ob delavnikih od 8—1 opoldne in od 2—5 popoldne, o nedeljah in praznikih od 9—11 dopoldne. — Priporočam se, z odličnim spoštovanjem

RUD. SIGL,
c. kr. davkar v p.

Izdajatelji in odgovorni urednik Anton Bavčar.

3 ali 4 dijake iz boljših družin sprejme na stanovanje in hrano poštena slovenska družina. Nadzorstvo strogo, hrana izborna. Oglašiti se je v ulici Alvarez št. 1, II. nadstr.

Št. 724.

Dražbeni razglas.

Dne 3. oktobra t. l. od 9. do 11. ure predpoludne se odda delo novega vodnjaka v Št. Andrežu na ponudbeni dražbi onemu ponudniku, katerega pogoji bodo najugodnejši.

Vzključna cena je 4000 K.

Natančni pogoji so od danes naprej do dneva dražbe razvidni v obč. pisarnici v Št. Andrežu.

Ponudniki imajo položiti 5% varščino od vzključne cene.

Županstvo v Št. Andrežu

dne 17. septembra 1910.

Župan:

And. Lutman, l. r.

Telegram ! Telegram ! Telegram !

Otvoritev

BAZAR-JA EMPORIO

RAŠTELJ 10 — GORICA — RAŠTELJ 10.

Galanterijsko blago in igrače, stekleni, porcelanasti in emailirani predmeti, hišna in kuhinjska oprava, luksurijsno, šaljivo in dekorativno blago, toaletni, usnjeni in predmeti za potovanje.

6 stalnih cen: **54** vin., K **1, 2, 3, 4, 5.**

Ogleda si vse to lahko vsakdo, ne da bi bil prisiljen kaj kupiti.

S spoštovanjem **JOSIP SPIEGL jun.**

Rojaki!

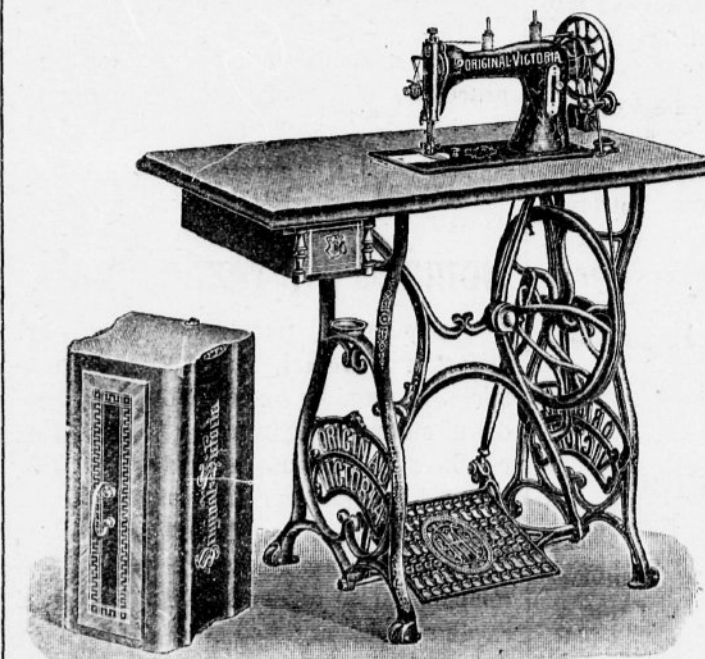
podpirajte

slovensko šolstvo!

Zagrebski
Franck
priporočujemo kot lovarniško znamko
kot priznana **najboljši** pridatek!
za kavo!

Cenj. dame in gospodje --- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original Victoria stroj delajo se po 10 letni uporabi brezšumno.

Original Victoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original Victoria stroji so najpripravniji za umetno vezenje (rek amiraje). Tvrjka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original Victoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki

Kerševani & Čuk -- Gorica

Stolni trg (Piazza Duomo) šte. 9.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič.)